

بررسی ارتباط پارامترهای عمل جراحی قلب با رخداد فیبریلاسیون دهلیزی بیماران پس از جراحی قلب باز

مریم رجبی

ارشد پرستاری

زمینه و هدف: با شیوع روزافزون بیماری‌های قلبی، انجام اقدامات درمانی تهاجمی اجتناب ناگزیر است. در بسیاری از موارد جراحی قلب باز آخرین راه درمان این بیماران می‌باشد که با تکنیک‌ها و فرآیندهای مخصوص به خود انجام می‌گیرد. با توجه به مداخلات وسیع در طی این جراحی، عوارض مختلف پس از عمل، دور از انتظار نیست. فیبریلاسیون دهلیزی (AF) یکی از این عوارض شایع، پس از عمل جراحی قلب باز می‌باشد. بنابراین مطالعه‌ای با هدف بررسی ارتباط پارامترهای عمل جراحی قلب با رخداد فیبریلاسیون دهلیزی بیماران پس از جراحی قلب باز انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: مطالعه کوهورت گذشته نگر با استفاده از سرشماری و پرونده تمام بیمارانی که در سال ۹۴ در بیمارستان فرشچیان تحت عمل جراحی بای پس کرونری قرار گرفته بودند انجام گرفت. در ابتدا مطالعه ای پایلوت با تعداد ۱۰۰ پرونده، جهت برآورد تعداد افراد مورد بررسی در سرشماری انجام گرفت. از این تعداد تقریباً ۲۵ درصد AF گزارش شد. پس از حذف پرونده‌های با معیارهای خروج (Off pump، سن بالای ۸۰ سال، عمل اورژانسی، MVR-AVR، مصرف دیگوکسین، سابقه AF) مطالعه بر روی ۳۳۰ پرونده و فرم جمع آوری محقق ساخته انجام شد. داده‌های این مطالعه با استفاده از نرم افزار SPSS۲۱ و در سطح خطای $p < 0.05$ آنالیز گردید. آزمون‌های مورد استفاده t مستقل، من ویتنی و کای دو بود.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده از مطالعه نشان داد ۷۰ درصد بیماران مرد بودند. میانگین سنی بیماران تحت مطالعه 61.76 ± 9.2 و EF این بیماران 44.8 ± 8 بود. BMI در بیمارانی که AF بعد از عمل داشتند 23.33 ± 3 به دست آمد و این متغیر با رخداد AF پس از عمل از نظر آماری ارتباط معناداری داشت ($P < 0.05$). لیکن زمان کراس کلامپ (min)، زمان پمپ ریوی قلبی (min)، زمان اینتوباسیون (h) بر میزان بروز AF تاثیر گذار نبود ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: علی رغم اینکه نتایج حاصل از پژوهش ارتباط معناداری در خصوص پارامترهای پس از عمل جراحی قلب باز با رخداد AF نشان نداد، اما جهت کاهش عوارض شایع پس از این جراحی بزرگ، نیازمند انجام مطالعات و بررسی‌های وسیع تر و با تمرکز بر ابعاد مختلف جراحی قلب خواهیم بود.